

til at samle og være ivrige i at samle Bidrag og Gaver.

N. W. Hansen: Efter den velbegrundede Motivering, som den ærede Forslagsstiller gav sit Forslag, skal jeg kun tillade mig kortelig at udtale, at det er min faste Overbevisning, at den ærede Forslagsstiller vil høste megen Glæde af at have indbragt nærværende Forslag, i Særdeleshed fordi denne Omordning af den frie Understøttelse fremkommer samtidig med, at der foreligger Forslag til en Omordning med Hensyn til den tvungne Fattigforsørgelse. Ved saaledes at se disse to forskjellige Understøttelsesmaader gaa ud i Livet ligesom ved Siden af hinanden, nærer jeg det faste Haab, at den sidste, nemlig den frivillige Understøttelse, vil finde en saadan Indgang i Folkets Bevidsthed, at vi under vore nuværende kommunale Forhold ikke ville undlade at bringe den i virkelig Anvendelse i alle de Tilfælde, hvor der kan næres Haab om, at denne Hjælp kan bidrage til at oprejse de Nedtrykte og de mindre heldige Stillede i Samfundet. Jeg tror ogsaa, at Kommunerne ville se sig vel holdne derved, om ikke af andre og højere Hensyn, saa dog i alt Fald i pekuniær Henseende, fordi jeg betragter det saaledes, at den Understøttelse, hvorom der her er Tale, naar den anvendes paa rette Tid og paa rette Maade, vil i mange, ja maakke i de fleste Tilfælde siden hen i Tiden aflaste Beien til Fattighjælp for Mange. Med al Agtelse for den Anstuelse, som den ærede sidste Læser nylig gjorde gjældende med Hensyn til den kvindelige Medvirkning i de forskjellige Velgjørenhedsforeninger, maa jeg dog tillade mig at udtale, at disse Institutioner eller Foreninger have deres Hjem i de større og mindre Byer; men naar man ser hen til Landboforholdene, saaledes som de for Dieblirket ere, saa ere disse Foreninger endnu ukendte der, og hvor de allerede ere stiftede og have virket med Guld, vil denne Lov heller ikke træde hindrende i Beien for, at disse kvindelige Velgjørenhedsforeninger ville kunne virke fideordnet med den Ordning, her er foreslaet. Jeg mener derfor, at der paa en Tid som den nærværende, hvor der tales og skrives saa meget om Kvindens borgerlige Stilling og hendes Medvirkning i vore offentlige Forhold, neppe vil findes nogen mere passende Plads for hendes Virksomhed end netop i denne Sag, fordi hendes erfarne Blik gennemstuer de sørgelige Forhold, hvorom her er Tale, med alle deres Mangler og Savn, i et langt dybere og grundigere Omfang, ligesom det i mange Tilfælde heller ikke mangler hende paa Evne til paa rette Maade at finde de Midler, hvorved Trangen kan afhjælpes. Jeg tror saaledes, at hendes Medvirkning vil fremskalde heldige Resultater for denne Sag. — Skjøndt nærværende Lovforslag kun kan betragtes som et Supplement til de Regler, der indeholdes i Loven

af 8de Marts 1856, kan det jo ingenlunde forstaaes saaledes, at den Hjælp, hvorom der her er Tale, kunde faae en saadan Karakter, at den kunde betragtes som Fattighjælp, der vilde berøve Nogen af de Paagjældende deres borgerlige Rettigheder; men jeg kunde dog ønske, at dette for en Lydeligheds Skyld og for at forebygge Misforstaaelse kunde finde Udtryk i selve Lovforslaget. Ligeledes kunde jeg meget ønske, at Navnet „de Fattiges Kasse“ maatte blive fjernet saavel i Lovforslagets Overskrift som senere hen i Forslaget, hvor det forekommer i Texten, fordi den Hjælp, der her er Tale om, jo aldeles ikke har Karakteren af en egentlig Fattighjælp; men, naar den ikke har det, forekommer det mig, at man ogsaa skulde ombytte dette Navn med et andet, enten man vilde kalde det en Organisation af den frie Fattigunderstøttelse, eller man vilde kalde det Kommunernes Understøttelsesfond, for at Navnet „De Fattiges Kasse“ ikke skulde faare dem, der nyde Understøttelse. — Det kan maakke ogsaa tænkes, at der fra enkelte Sognekredse vilde fremkomme Ønsker om, at de maatte udsøndres fra den kommunale Enhed, som Lovforslagets § 2 omtaler, men skjøndt Bidragene fra Kommunerne i Genhold til Loven af 6te Juli 1867 ikke ere nævnte her i Lovforslaget, antager jeg dog, at den ærede Forslagsstiller har fastholdt den Lante, han har gjort gjældende i Kommissionen, at disse Bidrag ogsaa fremdeles skulle tilflyde denne Kasse. Jeg antager, at han har anset det for ufornødent at omtale det i Lovforslaget, da det har Sjæmel i den nævnte Kommunallov, og jeg antager ogsaa, det mulig netop er af Hensyn til, at disse Tilskud fra Kommunerne udgaa fra den samlede Kommunes Midler, at han her har fastholdt denne kommunale Enhedstank. Der kan nu ganske vist fremkomme den Anstuelse, at det her omhandlede Tilskud fra Kommunernes Kasse ikke har Frivillighedens rette Karakter; men jeg haaber, at man ikke vil forbyde sig altfor meget i Kilden, hvorfra disse Midler ere komne, men at man mere vil se hen til det forventede Resultat, som man haaber af dette Lovforslag, idet jeg betragter det nævnte Tilskud fra Kommunernes Kasse som et i højeste Grad nødvendigt Supplement, fordi dette Tilskud altid vil kunne afpasses efter den lokale Trængsel, som der i de forskjellige Forhold viser sig at være tilstede. — Jeg skal altsaa atter tillade mig at udtale det som min Overbevisning, at ikke alene den ærede Forslagsstiller, men ogsaa den høje Regjering vil høste meget velfortjent Anerkjendelse for at have fremmet dette Lovforslag, fordi det er en Sag, som Folket i mange Egne ventur paa med stor Længsel, og fordi man, jo syldigere den træder frem i Virkelighed, desto mere vil tilfredsstille den Fordring, som i den nærværende Tid stadig træder stærkere frem, nemlig at man skal konservere de mindre heldigt Stillede borgerlige